

บทที่ 2

การกำหนดขั้นเป็นรายได้ ประชาชาติของคลาสสิกและเคนส์

1. สรุปเนื้อหา

1.1 ประเด็นแนวคิดของคลาสสิกและเคนส์

ก่อนหน้าที่การคลังรัฐบาลจะเข้ามามีบทบาทในระบบเศรษฐกิจจากการได้รับอิทธิพลจากหนังสือ The General Theory of Employment, Interest, and Money ของ อ็อทัน เอ็น เ肯ส์ ที่ตีพิมพ์ออกมาก่อนเมื่อปี 1936 ระบบเศรษฐกิจยังคงอยู่ภายใต้อิทธิพลแนวคิดของนักเศรษฐศาสตร์สำนักคลาสสิก (Classical Economists) ที่ว่า กลไกตลาดสามารถถือให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพและปรับตัวเองเพื่อรักษาเสถียรภาพด้านเศรษฐกิจไว้ได้ ระบบเศรษฐกิจจะไม่ปรากฏสภาพการว่างงาน เพราะไม่มีแรงงานส่วนเกิน (excess supply of labor) และไม่ปรากฏอุปทานส่วนเกินของสินค้าและบริการ (excess supply of goods and services) ระบบเศรษฐกิจอาจจะเผชิญกับวัฏจักรธุรกิจ (business cycle) บ้าง กล่าวคือ อาจเผชิญกับการลดลงของอุปสงค์รวมต่อการลงทุนโดยไม่ทราบสาเหตุมาก่อน ซึ่งอาจนำไปสู่การว่างงานและการลดลงของอุปสงค์รวมแต่สถานการณ์เช่นนี้จะไม่ปรากฏสภาพคงอยู่นาน จะปรากฏเพียงชั่วขณะเท่านั้น ในที่สุดแล้วระบบเศรษฐกิจจะปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพของรายได้ที่ระดับการมีงานทำเต็มที่เสมอ ตราบใดที่ระดับราคา ค่าจ้าง และอัตราดอกเบี้ยมีความยึดหยุ่น แนวความเชื่อตั้งที่กล่าวมาได้รับอิทธิพลมาจากกฎของเซย์ (Say's law) ที่ว่า “อุปทานสร้างอุปสงค์” (Supply creates its own demand) หรือ “อุปสงค์สร้างอุปทาน” (Demand creates its own supply)” นั่นคือ ที่ระดับการผลิตหนึ่งในนั้น ค่าใช้จ่ายที่ใช้ออกไปในการผลิตจะก่อให้เกิดรายได้เป็นจำนวนเท่ากับการใช้จ่าย และรายได้จำนวนนี้ก็เพียงพอที่จะนำไปซื้อผลผลิตระดับนั้นได้ทั้งหมด ฉะนั้น เมื่อการผลิตลดลง รายได้ก็จะลดลงเป็นสัดส่วนต่อผลผลิตที่ลดลง นำไปสู่การลดลงของอุปสงค์ต่อผลผลิต ในทางกลับกัน ถ้ามีการนำปัจจัยการผลิตไปใช้ในการผลิตเพิ่มขึ้น รายได้ก็จะเพิ่มขึ้น อุปสงค์ต่อผลผลิตก็จะเพิ่มขึ้น กฎของ

เหยย์สุรุปได้ว่า ถ้าระดับราคา ค่าจ้าง อัตราดอกเบี้ยมีความยืดหยุ่นแล้ว ระบบเศรษฐกิจจะไม่ประกฎ ส่วนเกินของแรงงานและของสินค้าและบริการแต่อย่างใด ระบบเศรษฐกิจจึงสามารถปรับตัวเข้าสู่ ดุลยภาพของรายได้ที่ระดับการมีงานทำเต็มที่เสมอ

แนวคิดของคนส์ไม่เห็นด้วยกับแนวคิดของคลาสสิกที่ว่าระบบเศรษฐกิจจะมีดุลยภาพ ของรายได้ที่ระดับการมีงานทำเต็มที่เสมอ เคนส์เห็นว่า ระบบเศรษฐกิจจะมีดุลยภาพที่ระดับการ มีงานทำเต็มที่ก็โดยบังเอญเท่านั้น ในสภาพที่เป็นจริงแล้ว ระดับการมีงานทำเต็มที่อาจอยู่สูงหรือ ต่ำกว่าระดับรายได้ดุลยภาพ กรณีเช่นนี้ก็จะก่อให้เกิดการขาดเสียรากพากทางเศรษฐกิจ นั่นคือ ถ้าระดับการมีงานทำเต็มที่อยู่สูงกว่าระดับรายได้ดุลยภาพ อุปทานรวมก็จะมากกว่าอุปสงค์รวม ระบบเศรษฐกิจก็จะเผชิญกับภาวะเงินฝืด (deflation) ในทางตรงกันข้าม ถ้าระดับการมีงานทำ เต็มที่อยู่ต่ำกว่าระดับรายได้ดุลยภาพ อุปสงค์รวมก็จะมากกว่าอุปทานรวม ระบบเศรษฐกิจก็จะ เผชิญกับภาวะเงินเฟ้อ (inflation) เมื่อเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ จึงจำเป็นที่จะต้องดำเนินนโยบายการ คลังเพื่อรักษาระดับรายได้ดุลยภาพให้อยู่ที่ระดับการมีงานทำเต็มที่ นโยบายการคลังมีความ จำเป็นไม่ว่าระดับราคา ค่าจ้างและอัตราดอกเบี้ยจะมีความยืดหยุ่นหรือไม่ก็ตาม โดยเฉพาะอย่าง ยิ่งการดำเนินนโยบายการคลังในภาวะเศรษฐกิจเกิดการตกต่ำ ด้วยการดำเนินนโยบายการ ใช้จ่ายแบบขาดดุล (deficit spendings) จะสามารถทำให้เศรษฐกิจฟื้นตัวได้ ซึ่งนโยบายดังกล่าว ประสบความสำเร็จมาแล้วในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำอย่างรุนแรงในช่วงหลังสงคราม โลกครั้งที่สอง ความตกต่ำทางเศรษฐกิจครั้งนั้นเป็นที่รู้จักกันทั่วไปว่า "The Great Depression" นับแต่นั้นเป็นต้นมา ทฤษฎีของเคนส์เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย ระบบเศรษฐกิจก็ได้เปลี่ยน โฉมหน้าจากการบนทุนนิยมกลายมาเป็นทุนนิยมสมัยใหม่หรือระบบเศรษฐกิจแบบผสมนั่นเอง

1.2 การกำหนดขึ้นเป็นรายได้ประชาชาติของคลาสสิก

การกำหนดขึ้นเป็นรายได้ประชาชาติของคลาสสิกสามารถมองเห็นภาพรวม ๆ ได้ด้วย การนำภาคการผลิต (real sector) ตลาดแรงงาน (labor market) และตลาดเงิน (monetary market) เข้ามาทำการวิเคราะห์ร่วมกัน ก็จะได้ระบบการกำหนดขึ้นเป็นรายได้ประชาชาติของคลาสสิก

ในภาคการผลิตนักเศรษฐศาสตร์สำนักคลาสสิกให้การออม(S)ขึ้นอยู่กับรายได้(Y)และ อัตราดอกเบี้ย (R) และมีความสัมพันธ์กันในทางบวกหรือทิศทางเดียวกัน และนักเศรษฐศาสตร์ คลาสสิกให้อัตราดอกเบี้ยเป็นตัวกำหนดระดับการออมอย่างมีนัยสำคัญหรือมีความสำคัญมากกว่า รายได้ ส่วนการลงทุน (I) ให้ขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ยเพียงอย่างเดียวและสัมพันธ์กันในทางลบหรือ

ทิคทางตรงกันข้ามกัน และให้การลงทุนมีความยืดหยุ่นต่ออัตราดอกเบี้ย (interest elastic investment) นั่นคือ การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของอัตราดอกเบี้ยจะมีผลกระทำต่อการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ สัดส่วนของการลงทุนจะเพิ่มขึ้นมากกว่าสัดส่วนของอัตราดอกเบี้ยที่ลดลง หรือ สัดส่วนของการลงทุนจะลดลงมากกว่าอัตราดอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้น ดุลยภาพในตลาดผลผลิตหรือภาคการผลิตจะเกิดขึ้นที่การออมเท่ากับการลงทุนหรือ $S = I$ หรือ $S(Y, R) = I(R)$

ในทศนะของคลาสสิก ดุลยภาพในตลาดแรงงานจะถือเป็นดุลยภาพที่ระดับการมีงานทำเต็มที่หรือมีการจ้างงานเต็มที่ และที่ระดับการมีงานทำระดับนั้น ๆ ก็จะไปกำหนดระดับรายได้หรือผลผลิตของสังคมระดับรายได้ที่เกิดขึ้น จึงเป็นรายได้ดุลยภาพที่ระดับการมีงานทำเต็มที่ ในตลาดแรงงาน อุปทานของแรงงาน (S_L) จะให้ขึ้นอยู่กับค่าจ้างที่แท้จริง (real wages ; W/P) และให้อุปสงค์ต่อแรงงานขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพการผลิตเพิ่มขึ้นของแรงงาน (marginal physical product of labor ; MPP_L) ดุลยภาพในตลาดแรงงานเกิดที่อุปทานของแรงงานเท่ากับอุปสงค์ต่อแรงงาน $S_L = D_L$ หรือ $MPP_L = W/P$ หรือ $MPP_L \times P = W$

สำหรับความต้องการถือเงิน นักเศรษฐศาสตร์คลาสสิกมีความเห็นว่า บุคคลจะถือเงินไว้เพื่อซื้อสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายเท่านั้น เพราะเงินเป็นเพียงตัวกลางในการแลกเปลี่ยน ปริมาณเงินทั้งหมดจะถูกนำออกมายใช้หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินจึงมีผลกระทำต่อระดับราคาโดยตรง จากสมการปริมาณเงินที่ว่า $MV = PY$ จะเห็นว่าระดับราคามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับปริมาณเงิน (M) และมีความสัมพันธ์ในทางลบกับรายได้ (Y) นั่นคือ เมื่อระดับราคาเพิ่มขึ้นรายได้ก็จะลดลง และถ้าระดับราคากลับ รายได้ก็จะเพิ่มขึ้น

จากความสัมพันธ์ของหั้งส่องตลาดที่กล่าวมา จะเห็นว่าดุลยภาพในตลาดแรงงานจะเป็นตัวกำหนดระดับรายได้ดุลยภาพ ที่ระดับรายได้ดุลยภาพนั้นจะก่อให้เกิดดุลยภาพในตลาดผลผลิตหรือภาคการผลิตและตลาดการเงิน การเปลี่ยนแปลงของการออมการลงทุน หรือปริมาณเงิน จะไม่มีผลทำให้รายได้ดุลยภาพเพิ่มขึ้นหรือลดลงแต่อย่างใด รายได้ดุลยภาพจะเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลง จึงขึ้นอยู่กับการเปลี่ยนแปลงของดุลยภาพในตลาดแรงงานเท่านั้น ไม่ว่าอุปสงค์ต่อแรงงานจะเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลงก็ตาม ดุลยภาพที่เกิดขึ้นจากการที่อุปสงค์ต่อแรงงานเท่ากับอุปทานของแรงงาน จะก่อให้เกิดดุลยภาพของรายได้ที่ระดับการมีงานทำเต็มที่เสมอ เพราะระบบเศรษฐกิจไม่ปราศจากส่วนเกินของแรงงานและของสินค้าและบริการ

1.3 การกำหนดขึ้นเป็นรายได้ประชาชาติของเคนส์

ตามที่กล่าวมานแล้วว่า จอห์น เอ็ม เ肯ส์ ไม่เชื่อว่าระบบเศรษฐกิจจะมีดุลยภาพของรายได้ที่ระดับการมีงานทำเต็มที่เสมอไป ในขณะเดียวกันระบบเศรษฐกิจอาจขาด

คุณภาพได้ตลอดเวลา ดังเช่นที่เกิดขึ้นในช่วงสังคมโลกครั้งที่หนึ่งและสอง ปัจจุบันก็จะเห็นอยู่แล้วว่าเศรษฐกิจของโลกหรือของบางประเทศก็ขาดเสียรากทรัพยากรได้ เคนส์จึงชี้ให้เห็นถึงปัจจัยที่กำหนดขึ้นเป็นรายได้ประชาชาติที่แตกต่างไปจากของคลาสสิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปัจจัยที่กำหนดขึ้นเป็นรายได้ประชาชาติ ความแตกต่างของการกำหนดขึ้นเป็นรายได้ประชาชาติระหว่างทฤษฎีเคนส์และคลาสสิกเห็นได้ทั้งจากตลาดผลผลิต ตลาดแรงงาน และตลาดเงิน

ในตลาดผลผลิต เ肯ส์ให้การออมขึ้นอยู่กับรายได้เพียงอย่างเดียว และสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน หรือสัมพันธ์กันในทางบวก และรายได้จะเป็นตัวกำหนดระดับการออมอย่างมีนัยสำคัญเคนส์ให้การลงทุนขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ย เช่นเดียวกับของคลาสสิก แตกต่างกันตรงที่เคนส์ให้อัตราดอกเบี้ยมีอิทธิพลต่อการลงทุนน้อยมากหรือเป็นตัวกำหนดการลงทุนน้อยมาก ความสัมพันธ์ดังกล่าวเรียกว่า highly interest inelastic investment นั่นคือ การลงทุนมีความยืดหยุ่นต่อการลงทุนน้อยมาก การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยไม่ว่าจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงเท่านั้นไม่มีผลต่อการลดลงหรือเพิ่มขึ้นของการลงทุนแต่อย่างใด การจะยกระดับการลงทุนให้สูงขึ้น ควรทำให้อัตราดอกเบี้ยมีความยืดหยุ่นต่อการลงทุน ซึ่งทำได้ด้วยการดำเนินนโยบายการคลังแบบขาดดุล หรือเพิ่มการใช้จ่ายให้มากขึ้น หรือการใช้นโยบายอื่น ๆ

ความแตกต่างอีกประดิษฐ์ที่เคนส์ให้เห็นคือความต้องการถือเงิน เ肯ส์ให้เหตุผลของความต้องการถือเงินของบุคคลว่า บุคคลไม่ได้ถือเงินไว้เพื่อซื้อสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายเท่านั้น และเงินก็ใช้เพียงแต่เป็นตัวกลางในการแลกเปลี่ยน ด้วยเหตุนี้บุคคลจึงถือเงินไว้ด้วยเหตุผลต่าง ๆ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของความต้องการถือเงินแล้วจะเห็นว่า ความต้องการถือเงินแยกออกได้เป็นสองประการคือ (1) ความต้องการถือเงินที่ขึ้นอยู่กับรายได้ (transaction demand for money ; L_1) ความต้องการถือเงินประเภทนี้เป็นความจำเป็นที่จะถือเงินไว้เพื่อใช้จ่ายประจำวันบวกกับความจำเป็นในการถือเงินไว้เพื่อเหตุฉุกเฉินทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นได้ จะเห็นว่าความต้องการถือเงินประเภทนี้จะมีรายได้เป็นตัวกำหนดว่าจะถือเงินไว้มากน้อยอย่างไร จากความต้องการถือเงินประเภทนี้ ทำให้เคนส์มองสมการปริมาณเงินของคลาสสิกว่ามีอยู่สองลักษณะคือ

(ก) ถ้ามองเป็นอุปทานของปริมาณเงินสมการปริมาณเงินก็จะบอกเพียงว่าเป็นความสัมพันธ์ของปริมาณเงินและระดับราคา

(ข) ถ้าเป็นอุปสงค์ต่อปริมาณเงิน สมการปริมาณเงินก็จะบอกเพียงว่าเป็นความต้องการถือเงินที่ขึ้นอยู่กับรายได้ (L_1) หรือเป็นความต้องการถือเงินไว้ใช้จ่าย ที่ขึ้นอยู่กับรายได้ (L_2)

จากการพิจารณาพฤติกรรมของความต้องการถือเงิน จะเห็นว่ามีปัจจัยอื่นๆ สองปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความต้องการถือเงินคือ (1) รายได้ และ (2) อัตราดอกเบี้ย ความต้องการถือเงินประเภทที่หนึ่งเรียกว่าความต้องการถือเงินที่ขึ้นอยู่กับรายได้หรือความต้องการถือเงินไว้ใช้จ่าย ความต้องการถือเงินประเภทนี้จะมีความสัมพันธ์กับรายได้ในทิศทางเดียวกันหรือสัมพันธ์กันในทางตรงหรือทางลง นั่นคือ ถ้ารายได้เพิ่มขึ้นความต้องการถือเงินประเภทนี้จะเพิ่มขึ้นตามในทางกลับกัน ถ้ารายได้ลดลง ความต้องการถือเงินประเภทนี้ก็จะลดลงตาม สำหรับความต้องการถือเงินประเภทที่สองที่ให้ขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ยนั้น จะมีความสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยในทางลบหรือทางลงกันข้าม นั่นคือ เมื่ออัตราดอกเบี้ยลดลงหรืออัตราดอกเบี้ยต่ำ ความต้องการถือเงินประเภทนี้จะสูงหรือเพิ่มขึ้น และถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงหรือเพิ่มขึ้น ความต้องการถือเงินประเภทนี้ก็จะลดลงหรือต่ำ ความต้องการถือเงินไว้เก็บไว้หรือความต้องการถือเงินที่ขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ยนี้ ถ้าอัตราดอกเบี้ยลดลงถึงระดับต่ำสุดหรือลดลงถึงฐานของอัตราดอกเบี้ย (interest floor) หรือที่เรียกว่ากันอย่างแพร่หลายว่า กับดักสภาพคล่อง (liquidity trap) ถ้าอัตราดอกเบี้ยลดต่ำถึงระดับนี้ คนจะถือเงินไว้เก็บไว้หรือหั้งหมด

ดุลยภาพในตลาดเงินจะเกิดที่อุปสงค์รวมต่อปริมาณเงิน (L) หรือความต้องการถือเงินรวมเท่ากับอุปทานต่อปริมาณเงิน (M) หรือ $L = M$ โดยที่

$$L = L_t + L_s$$

ให้ $L_t = kY$; ความต้องการถือเงินที่ขึ้นอยู่กับรายได้

$L_s = L(R)$; ความต้องการถือเงินไว้เก็บไว้

และให้ $MS = M$

โดยที่ $MS = \text{money supply}$ (อุปทานของปริมาณเงิน)

ที่ดุลยภาพจะได้ว่า $L = M$

หรือ $kY + L(R) = M$

จะสังเกตเห็นว่า ความต้องการถือเงินไว้เก็บไว้จะสัมพันธ์กับรายได้ในทางลบก่อนคือ ถ้ารายได้เพิ่มขึ้นความต้องการถือเงินไว้เก็บไว้จะลดลง หรือถ้ารายได้ลดลงความต้องการถือเงินไว้เก็บไว้จะเพิ่มขึ้นแต่ถ้าปริมาณเงินเพิ่มขึ้น ความต้องการถือเงินไว้ใช้จ่ายจะมากขึ้น ขณะที่ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ที่เป็นตัวเงินและความต้องการถือเงินไว้เก็บไว้จะเหมือนเดิม

ระบบการกำหนดขึ้นเป็นรายได้ประชาชาติของเคนส์เกิดจากการนำดุลยภาพของภาคการผลิตดุลยภาพในตลาดเงิน ความต้องการถือเงินรวม มาพิจารณารายได้ดุลยภาพร่วมกัน

รายได้ดุลยภาพที่ได้นั้นเคนส์บอกว่ามิใช่รายได้ดุลยภาพที่ระดับการมีงานทำเต็มที่เสมอไป รายได้ดุลยภาพที่เกิดขึ้นอาจจะอยู่สูงหรือต่ำกว่าระดับการมีงานทำเต็มที่ก็ได้ ถ้าอยู่ต่ำกว่าเราสามารถที่จะเพิ่มรายได้ดุลยภาพให้สูงขึ้นได้ด้วยการใช้นโยบายการคลังและ/หรือนโยบายการเงิน การเพิ่มระดับรายได้ดุลยภาพโดยนโยบายการเงินทำได้โดยการเพิ่มปริมาณเงิน ระดับรายได้และ การมีงานทำก็จะเพิ่มสูงขึ้นไป แต่เมื่อเพิ่มปริมาณเงินขึ้นเรื่อยๆ อัตราดอกเบี้ยก็จะลดลง และ ถ้าอัตราดอกเบี้ยลดลงถึงฐานอัตราดอกเบี้ยหรือลดลงถึงระดับกับดักสภาพคล่อง การเพิ่มปริมาณเงินจะไม่ทำให้ระดับรายได้และการมีงานทำเพิ่มขึ้นแต่อย่างใด การจะยกระดับรายได้ให้เพิ่มสูงได้อีก การลงทุนจะต้องมีความยืดหยุ่นต่ออัตราดอกเบี้ย การใช้นโยบายการคลังโดยการเพิ่มการใช้จ่ายของรัฐบาลหรือการดำเนินนโยบายการคลังแบบขาดดุล จะไปผลักดันให้อัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นหรือมีความยืดหยุ่นต่อการลงทุน การลงทุนโดยส่วนรวมก็จะเพิ่มขึ้น ระดับรายได้และการมีงานทำก็จะเพิ่มขึ้น และอาจเพิ่มสูงถึงระดับการมีงานทำเต็มที่ (full employment) ได้

1.4 เปรียบเทียบทฤษฎีคลาสสิกและเคนส์

ความแตกต่างระหว่างทฤษฎีคลาสสิกและเคนส์แยกเป็นประเด็นที่สำคัญได้ 4 ประการ คือ

(1) **การออม** นักเศรษฐศาสตร์สำนักคลาสสิกให้การออมขึ้นอยู่กับรายได้และอัตราดอกเบี้ย และให้อัตราดอกเบี้ยเป็นตัวกำหนดระดับการออมมากกว่ารายได้ หรืออัตราดอกเบี้ยกำหนดระดับการออมได้กว่าระดับรายได้ เ肯ส์ให้การออมขึ้นอยู่กับระดับรายได้เพียงอย่างเดียว และให้ระดับรายได้เป็นตัวกำหนดการออมอย่างมั่นยำสำคัญ

(2) **การลงทุน** ทั้งคลาสสิกและเคนส์ต่างก็ให้การลงทุนขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ยเพียงอย่างเดียว ความแตกต่างอยู่ที่คลาสสิกให้อัตราดอกเบี้ยมีความยืดหยุ่นต่อการลงทุน (interest elastic investment) กล่าวคือ อัตราดอกเบี้ยที่เปลี่ยนแปลงไปจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงไปของ การลงทุนอย่างเด่นชัด ส่วนเคนส์กล่าวว่าอัตราดอกเบี้ยมีความยืดหยุ่นต่อการลงทุนน้อยมาก หรือไม่มีความยืดหยุ่นต่อการลงทุนแต่อย่างใด (highly interest inelastic investment) นั่นคือ การเปลี่ยนแปลงไปของอัตราดอกเบี้ยจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของการลงทุนน้อยมาก

(3) **ความต้องการถือเงิน** คลาสสิกให้ความต้องการถือเงินขึ้นอยู่กับรายได้เพียงอย่างเดียว ขณะที่เคนส์ให้ความต้องการถือเงินขึ้นอยู่กับรายได้และอัตราดอกเบี้ย

(4) **อุปทานของแรงงาน** นักเศรษฐศาสตร์สำนักคลาสสิกให้ขึ้นอยู่กับค่าจ้างที่แท้จริง (real wages) ส่วนเคนส์ให้ขึ้นอยู่กับค่าจ้างที่เป็นตัวเงิน (money wages) และค่าจ้างที่เป็นตัวเงินจะเพิ่มสูงไปอยู่ที่ระดับค่าจ้างที่ตายตัวหรือคงตัว (rigid wages)

จากความแตกต่างกั้งสีประการที่กล่าวมา ทำให้คนสื่อเชื่อว่าระดับรายได้ดุลยภาพที่เป็นอยู่จะเป็นระดับรายได้ดุลยภาพที่ระดับการมีงานทำเต็มที่ การจะทำให้รายได้ดุลยภาพเป็นรายได้ที่ระดับการมีงานทำเต็มที่จึงจำเป็นอยู่เองที่จะต้องมีการดำเนินนโยบายการเงินและ/หรือนโยบายการคลังเข้าแทรกแซงการทำงานของกลไกตลาด เพื่อที่จะยกระดับรายได้และการมีงานทำเต็มที่ให้สูงที่สุดเท่าที่จะเป็นได้ หรือให้รายได้ดุลยภาพอยู่ที่ระดับการมีงานทำเต็มที่นั่นเอง

2. แนวคิดความแบบขยายความ

ของเชิงนโยบายให้ชัดเจนและกระชับ พร้อมรูปภาพประกอบคำอธิบาย (ถ้าเขียนได้)

1. กฎของเซย์
..... (ค.ต. 25)
2. ระดับการมีงานทำเต็มที่ในทัศนะของคลาสสิก
..... (ค.ต. 25-26)
3. ระดับการมีงานทำเต็มที่ในทัศนะของเกนส์
..... (ค.ต. 27)
4. ตลาดเงินทุน
..... (ค.ต. 28)
5. การออมในทัศนะของคลาสสิก
..... (ค.ต. 28-30)
6. การลงทุนในทัศนะของคลาสสิก
..... (ค.ต. 30-31)
7. ดุลยภาพของตลาดผลิต
..... (ค.ต. 31-32)
8. อุปสงค์ต่อแรงงานในทัศนะของคลาสสิก
..... (ค.ต. 32-33)

9. อุปทานต่อแรงงานในทัศนะของคลาสสิก	(ม.ต. 32-35)
10. ดุลยภาพในตลาดแรงงาน	(ม.ต. 32.35)
11. สัมการปริมาณเงินของคลาสสิก	(ม.ต. 36-37)
12. เหตุผลของความต้องการถือเงินของบุคคลในทัศนะของคลาสสิก	(ม.ต. 36-37)
13. ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้และระดับราคาจากการพิจารณาสมการปริมาณเงิน	(ต. 38)
14. การลงทุนในทัศนะของเกนส์	(ต. 44-45)
15. การออมในทัศนะของเกนส์	(ต. 45-46)
16. ความต้องการถือเงิน	(ม.ต. 47-50)
17. ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการถือเงินไว้ใช้จ่ายและอัตราดอกเบี้ยในทัศนะของ Alvin H. Hansen	(ต. 48)

18. หัตนะของคนส์ที่อสมการปริมาณเงินของคลาสสิก.....	(ค.ศ. 48)
19. ฐานอัตราดอกเบี้ย.....	(ค.ศ. 50)
20. อุปสงค์รวมต่อปริมาณเงิน.....	(ค.ศ. 51-52)
21. ดุลยภาพในตลาดเงิน.....	(ค.ศ. 52-53)
22. ความสัมพันธ์ของรายได้ต่อความต้องการถือเงินไว้เก็บสำรอง.....	(ค.ศ. 53-54)

3. แนวคิดความแบบขยายความคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

จงอธิบายคำศัพท์และความหมายให้กระชับและชัดเจนพร้อมรูปภาพประกอบคำ
อธิบาย (ถ้าเขียนได้)

9. Demand for Investable Funds.....
	(q.t. 30-31)
10. Real Wages.....
	(q. 32)
11. Production Function. !
	(q. 33-34)
12. Involuntary Unemployment
	(q. 33-34)
13. Marginal Physical Product of Labor.....
	(m. 34)
14 Prove that $MPP = \frac{W}{P}$, given $Y = Y(N)$ and $N = N(\frac{W}{P})$
	(q. 34)
15. Money Equation
	(q.t. 36-37)
16. Highly Interest Inelastic Investment.
	(q.t. 44)

17. Transaction Demand for Money
..... (Q.T. 47-48)
18. Speculative Demand for money..
..... (Q.T. 49-50)
19. Total Demand for Money.....
..... (Q.T. 51-52)
20. Prove that $Y = V(M - L(R))$.
..... (Q. 54)
21. Rigid Wages.
..... (Q. 59)

4. แนวคิดตามแบบปรนัย

จงเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

- ระบบเศรษฐกิจที่รัฐบาลดำเนินนโยบายการคลังและ/หรือนโยบายการเงินทราบแจ้งกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เรายึดระบบเศรษฐกิจแบบนี้ว่า

1. ทุนนิยม	2. ทุนนิยมสมัยใหม่
3. ระบบเศรษฐกิจแบบผสม	4. ข้อ 1 ผิด

(๗. ๒๓)

- ## 2. กฎของเซย์สรุปได้ว่า

1. ระดับราคาก็ค่าจ้าง และอัตราดอกเบี้ยมีความยืดหยุ่น
 2. ไม่ปรากฏสภาพการว่างงานที่ไม่สมควรใจ
 3. เมื่อมีการเสนอ ก็จะมีการสนอง
 4. รายได้ดุลยภาพเป็นรายได้ที่ระดับการมีงานทำเต็มที่

(ପ.ତ. 25)

3. นักศึกษาสัตว์สำนักคลินิกมีความเห็นเกี่ยวกับเรื่องวัฏจักรธุรกิจว่า

1. ไม่เชื่อว่าระบบเศรษฐกิจจะเกิดวัฏจักรธุรกิจ
 2. วัฏจักรธุรกิจเกิดขึ้นได้แต่ก็จะถูกแก้ไขโดยกลไกตลาด
 3. วัฏจักรธุรกิจเป็นเรื่องที่อยู่เหนือการกำหนดของกลไกตลาด
 4. การเกิดวัฏจักรธุรกิจเป็นเรื่องปกติธรรมชาติของระบบเศรษฐกิจ

(භ. 26)

4. การเกิดเศรษฐกิจตกต่ำอย่างรุนแรงในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สองเริ่มเหตุการณ์ครั้งหนึ่งว่า

1. The Great Stagflation
 2. The Great Deflation
 3. The Great Depression
 4. The Great Stagnation

(ค.ศ. 26)

- ## 5. The General Theory หมายถึง

1. ຖុម្រីវាតាយតូលិភាពទាំងប្រាំ
 2. ຖុម្រីកេរចនាសាធារណ៍ទាំងប្រាំ
 3. បើនីមួយៗនៃការងារទាំងអស់ មែនរួច កេនស បើយនឹងមាន
 4. ຖុម្រីកំពុងការងារទាំងប្រាំ

(၁.၂.၂၆)

6. เคนส์และคลาสสิกมีความเห็นว่ารายได้ดุลยภาพในลักษณะที่
1. มีความเห็นเหมือนกัน
 2. คลาสสิกเห็นว่ารายได้ดุลยภาพเป็นรายได้ที่ระดับการมีงานทำเต็มที่
 3. คลาสสิกเห็นว่ารายได้ดุลยภาพอาจปรากฏสภาพการว่างงานที่ไม่สมัครใจได้
 4. เคนส์เห็นว่ารายได้ดุลยภาพไม่จำเป็นต้องเป็นรายได้ที่ระดับการมีงานทำเต็มที่ (ค.ต.25-27)
7. ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการออมและมีอิทธิพลต่อการออมมากที่สุดในทัศนะของคลาสสิกคือ
1. อัตราดอกเบี้ย	2. รายได้
3. ระดับราคา	4. ค่าใช้จ่าย
- (ค.ต.28)
8. การออมสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยในลักษณะ
1. บวก	2. ทิศทางเดียวกัน
3. มากกว่าศูนย์	4. ถูกทุกข้อ
- (ค.ต.29)
9. ความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนและอัตราดอกเบี้ยในทัศนะของคลาสสิกเป็นแบบ
1. Interest Elastic Investment
 2. Interest Inelastic Investment
 3. สัดส่วนของการลงทุนที่เพิ่มขึ้นจะมากกว่าสัดส่วนของอัตราดอกเบี้ยที่ลดลง
 4. ข้อ 2. ผิด
- (ค.ต. 31)
10. อุปสงค์ต่อเงินทุนคือ
1. การออม	2. การลงทุน
3. ปริมาณเงิน	4. การเกิดรัฐบาล
- (ค.ต. 31)
11. ตลาดเงินทุน (Investable Funds Market) หมายถึง
1. ตลาดผลผลิต (Product Market)	2. ภาคการผลิต (Real Sector)
3. ตลาดเงิน	4. ข้อ 3. ผิด
- (ค.ต. 28)
12. ดุลยภาพในตลาดผลผลิตเกิดจาก
1. อุปสงค์ต่อเงินทุนเท่ากับอุปทานของเงินทุน
 2. การลงทุนเท่ากับการออม

3. อุปสงค์ต่อแรงงานเท่ากับอุปทานของแรงงาน

4. ข้อ 1. และข้อ 2. ถูก

(ค.ต. 32)

13. ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปทานของแรงงานในทักษะของคลาสสิกคือ

1. ประสิทธิภาพการผลิตเพิ่มของแรงงาน
2. ค่าจ้างที่แท้จริง
3. ค่าจ้างที่เป็นตัวเงิน
4. กำลังแรงงาน

(ค.ต. 32)

14. การเพิ่มหรือลดลงของรายได้ด้วยสภาพตามแนวคิดของคลาสสิกขึ้นอยู่กับ

1. การเปลี่ยนแปลงในคุณภาพของตลาดแรงงาน
2. การเปลี่ยนแปลงของตัวผลผลิต
3. การเปลี่ยนแปลงของตลาดเงิน
4. การดำเนินนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง

(ค.ต. 32)

15. จากสมการปริมาณเงินของคลาสสิก นักเศรษฐศาสตร์สำนักคลาสสิกมีความเห็นว่า

1. คนจะถือเงินไว้เพื่อซื้อสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย
2. เงินเป็นเพียงตัวกลางในการแลกเปลี่ยน
3. ปริมาณเงินถูกนำออกมายังหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจทั้งหมด
4. ถูกทุกข้อ

(ค.ต. 36-37)

16. จากสมการปริมาณเงินจะเห็นว่ารายได้สัมพันธ์กับระดับราคา

1. ในทางลบ	2. ในทางบวก
3. ไม่มีความสัมพันธ์กัน	4. ข้อ 1. ผิด

(ค.ต. 38)

17. การเกิดภาวะเงินเพื่อมีสาเหตุมาจาก

1. ระดับราคาเพิ่มขึ้น	2. ปริมาณเงินเพิ่มขึ้น
3. อุปสงค์รวมมากกว่าอุปทานรวม	4. ถูกทุกข้อ

(ค.ต. 42)

18. Highly Interest Inelastic Investment หมายความว่า

1. การลงทุนสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยในทางลบ
2. การลงทุนสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยสูงมาก
3. การลงทุนมีความยึดหยุ่นต่ออัตราดอกเบี้ยน้อยมาก
4. การลงทุนมีความยึดหยุ่นต่ออัตราดอกเบี้ยสูงมาก

(F1.m.44)

19. ในทัศนะของเคนส์การออมสัมพันธ์กับรายได้ในลักษณะ

1. สัมพันธ์กันในทางลบ
2. สัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม
3. Income Elastic Savings
4. Income Inelastic Savings

(ค.ศ. 45)

20. ทัศนะของเคนส์ที่มองสมการปริมาณเงินของคลาสสิก เ肯ส์มีความเห็นว่า ถ้ามองด้านอุปสงค์ต่อปริมาณเงิน สมการปริมาณเงินก็จะบอกเพียงว่า

1. เป็นความต้องการถือเงินไว้ใช้จ่าย
2. เป็นความสัมพันธ์ของปริมาณเงินต่อระดับราคา
3. เป็นความสัมพันธ์ของปริมาณเงินต่อรายได้
4. ถูกทุกข้อ

(ค.ศ. 47)

21. ในทัศนะของ A.H.Hansen มองความต้องการถือเงินไว้ใช้จ่ายว่ามีความสัมพันธ์ต่ออัตราดอกเบี้ยว่า

1. ไม่สัมพันธ์กันเลย
2. สัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน
3. ที่ระดับอัตราดอกเบี้ยสูงมาก ๆ คนจะถือเงินไว้ใช้จ่ายน้อยลง
4. ที่ระดับอัตราดอกเบี้ยสูงมาก ๆ คนจะถือเงินไว้เก็บไว้มาก

(ค. 48)

22. ความต้องการถือเงินที่ขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ยคือ

1. ความต้องการถือเงินไว้เก็บไว้
2. ความต้องการถือเงินไว้เพื่อเหตุฉุกเฉินทางการเงิน

3. ความต้องการถือเงินไว้ใช้จ่ายประจำวัน
4. ความต้องการถือเงินไว้เพื่อซื้อสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย

(ค.ต. 49)

23. เมื่ออัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น แต่คนไม่นำเงินไปทำการลงทุนซื้อหลักทรัพย์ จะก่อให้เกิด

1. เศรษฐกิจดีดตัว
2. รายได้ไม่เพิ่มขึ้น
3. การลงทุนไม่เพิ่มขึ้น
4. เสียต้นทุนการเสียโอกาสจากการถือเงิน

(ต. 49)

24. กับดักสภาพคล่องหรือฐานอัตราดอกเบี้ยคือ

1. อัตราดอกเบี้ยลดลงถึงระดับต่ำที่สุด
2. อัตราดอกเบี้ยลดลงถึงระดับที่คนจะถือเงินไว้เก็บกำไรหั้งหมัด
3. อัตราดอกเบี้ยลดลงถึงระดับที่คนจะถือเงินไว้ใช้จ่ายหั้งหมัด
4. อัตราดอกเบี้ยที่ลดลงไม่ทำให้การลงทุนเพิ่มขึ้น

25. ที่ระดับอัตราดอกเบี้ยสูงที่สุด คนจะถือเงินไว้เก็บกำไรในลักษณะ

1. ไม่ถือเงินไว้เก็บกำไรเลย
2. ถือเงินไว้เก็บกำไรหั้งหมัด
3. ถือเงินไว้เก็บกำไรบางส่วน
4. ถือเงินไว้เก็บกำไรหน้อยมาก

(ต. 50)

26. ที่อัตราดอกเบี้ยอยู่สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยดุลยภาพ

1. ปริมาณเงินจะมากกว่าความต้องการถือเงิน
2. ปริมาณเงินจะน้อยกว่าความต้องการถือเงิน
3. ปริมาณเงินจะเท่ากับความต้องการถือเงิน
4. ตลาดเงินไม่มีอยู่ในดุลยภาพ

(ต. 50)

27. ที่อัตราดอกเบี้ยอยู่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยดุลยภาพ

1. ปริมาณเงินจะมากกว่าความต้องการถือเงิน
2. ปริมาณเงินจะน้อยกว่าความต้องการถือเงิน

3. ปริมาณเงินจะเท่ากับความต้องการถือเงิน
4. ตลาดเงินไม่อยู่ในดุลยภาพ

(ต. 50)

28. ค่าจ้างคงตัวหรือตายตัว (Rigid Wages) จะอยู่ที่ระดับ

1. เท่ากับค่าจ้างดุลยภาพ
2. สูงกว่าค่าจ้างดุลยภาพ
3. ต่ำกว่าค่าจ้างดุลยภาพ
4. เท่ากับค่าจ้างที่แท้จริง

(ต. 59)

29. สาเหตุที่ค่าจ้างคงตัวไม่มีโอกาสที่จะลดค่าลงมาได้อีกเพรฯ

1. แรงงานไม่ยอมให้ลดค่าจ้าง
2. สมภาคแรงงานมีอำนาจการต่อรองสูง
3. สัญญาที่แรงงานทำกับนายจ้าง
4. ภูกุกข้อ

(ต. 59)

5. แนวคิดตามแบบอัตโนมัติ

1. ตามทฤษฎีของคลาสสิก ปัจจัยอะไรบ้างที่เป็นตัวกำหนดดุลยภาพในตลาดผลผลิต และปัจจัยดังกล่าวถูกกำหนดโดยปัจจัยอื่น ๆ อย่างไร จงอธิบายพร้อมเขียนภาพประกอบคำอธินายและพิสูจน์คำอธินายด้วยวิธีการทางคณิตศาสตร์ (ต. 28-32)
 2. ปัจจัยอะไรบ้างที่เป็นตัวกำหนดดุลยภาพในตลาดแรงงาน ปัจจัยดังกล่าวถูกกำหนดโดยปัจจัยอื่นอย่างไร และดุลยภาพในตลาดแรงงานไปกำหนดระดับรายได้ดุลยภาพอย่างไร จงอธิบายพร้อมเขียนภาพประกอบและพิสูจน์คำอธินายด้วยวิธีการทางคณิตศาสตร์ (ต. 32-35)
 3. จงอธิบายสมการปริมาณเงินของคลาสสิกและพิสูจน์ให้เห็นว่ารายได้และระดับราคามั่นคงกันในทางลบ พร้อมภาพประกอบคำอธินาย (ต. 36-38)
 4. จงเขียนภาพแสดงให้เห็นถึงระบบการกำหนดขึ้นเป็นรายได้ประชาชาติของคลาสสิกพร้อมคำอธินายอย่างละเอียด (ต. 44-50)
 5. จงอธิบายความต้องการถือเงินมาให้ละเอียดที่สุดเท่าที่ทำได้ พร้อมเขียนภาพประกอบและพิสูจน์คำอธินายด้วยวิธีการทางคณิตศาสตร์ (ต. 44-50)
 6. อุปสงค์ต่อปริมาณเงินหมายความว่าอย่างไร ดุลยภาพในตลาดเงินเกิดขึ้นได้อย่างไร จงอธิบายพร้อมเขียนภาพประกอบ (ต. 51-53)
 7. จงเขียนภาพแสดงให้เห็นถึงระบบการกำหนดขึ้นเป็นรายได้ประชาชาติของเคนส์ พร้อมคำอธินายอย่างละเอียด (ต. 56-58)
 8. จงเปรียบเทียบและซื้อให้เห็นถึงความเหมือนกันและแตกต่างกันของทฤษฎีคลาสสิกและทฤษฎีเคนส์ (ต. 59-60)
-